

- стимулювання ефективного використання внутрішніх сировинних, трудових і фінансових ресурсів для економічного зростання країни;
- зниження рівня збитковості вітчизняних підприємств;
- мінімізація тіньової економіки шляхом стимулювання до легалізації господарської діяльності;
- забезпечення стабільності, прозорості й ефективності державних фінансів, особливо в сферах оподаткування й бюджету;
- підвищення платоспроможності як суб'єктів господарювання, так і населення з метою активізації внутрішнього ринку;
- стимулювання розвитку внутрішнього ринку, реалізація цілеспрямованої політики цінового збалансування, впровадження моніторингу щодо несумлінної конкуренції між іноземними й національними виробниками;
- збалансована підтримка інноваційних виробництв, стимулювання поглиблення взаємозв'язку наукових досліджень і виробництва;
- підвищення ділової активності дрібного й середнього бізнесу.

РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ М.Г. НІКІТІНОЇ «ГЕОЕКОНОМІЧНА СТРАТЕГІЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ПРИЧОРНОМОРСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ»

Савельєв С.В., д.е.н., професор, завідувач кафедри міжнародної економіки Тернопільського національного економічного університету, заслужений діяч науки і техніки

В контексті ускладнення та наростання темпів глобалізації для кожної держави актуалізується проблема формування національної гео економічної та геополітичної ніші з урахуванням як позитивних наслідків глобалізації, так і її потенційних загроз. Це у свою чергу потребує створення національної гео економічної стратегії, що передбачає формування механізмів захисту національної економічної безпеки.

Для України гео економічна взаємодія з країнами Причорномор'я обумовлена потребами трансформаційної економіки в умовах зросту конкуренції, а також необхідністю забезпечення регіональної стабільності та безпеки. Вбудовуючись у сучасну систему міжнародних взаємозв'язків, Україна, перш за все, повинна враховувати перспективи та тенденції їх розвитку. Це в свою чергу потребує не тільки реформи всієї системи зовнішньоекономічних зв'язків, але й перегляду багатьох науково-практичних положень.

Монографія Нікітіної М.Г. присвячена проблемі формування сучасної інтеграційної стратегії України у Причорномор'ї. Автор буде своє дослідження в руслі гео економічної концепції, що дозволяє більш комплексно та з міждисциплінарних позицій вивчити питання інтеграційної взаємодії в регіоні.

Монографія складається з чотирьох логічно пов'язаних розділів, які представляють матеріал дослідження від теоретичних положень до практичних рекомендацій.

Перший розділ роботи присвячено загальним теоретико-методологічним основам гео економіки як сучасного напрямку суспільної думки. Досліджено фактори забезпечення національної безпеки держави та модифікація її функцій в умовах глобалізації.

У другому розділі розглянуті суспільно-економічні аспекти сучасного етапу міжнародної економічної інтеграції, зокрема специфіка формування громадянського суспільства в перехідних економіках. Запропоновано оригінальні методи оцінки ефективності інтеграційного процесу.

Третій розділ розкриває концептуальні основи формування та розвитку ОЧЕС та її вплив на систему взаємодії країн Причорномор'я з ЄС. Аналізуються умови та фактори, що забезпечують регіональну стабільність при активізації зовнішньоекономічної діяльності.

Роль України у причорноморській інтеграції, проблеми та перспективи подальшої інтеграційної взаємодії з методологічної та практичної точок зору розглянуто у четвертому розділі.

В роботі запропоновані конкретні механізми підвищення ефективності використання Україною свого транзитного та науково-технічного потенціалу, що дозволить забезпечити не тільки сталий розвиток національної економіки, але і її активну роль у Причорноморській інтеграції.

Монографія підготовлена в цілому на високому науковому рівні, проте вона містить ряд як дискусійних, так і недостатньо аргументованих положень.

Зокрема у третьому розділі у підрозділі про ВЕЗ детально висвітлюються питання еволюції, функціональних та організаційно-правових особливостей їх функціонування, проте автор обмежується оглядом ситуації з розвитком ВЕЗ і ТПР в Україні станом на 2005 р. (до моменту введення мораторію), що не дозволяє повною мірою розкрити проблематику сучасного стану та знижує інформованість роботи.

У монографії детально розглядаються питання розвитку регіональної інтеграції та забезпечення сталого розвитку України, але автор не акцентує увагу на проблемах та протиріччях, які є наслідком суперечливих процесів глобалізації та регіоналізації.

Зазначені окремі зауваження не знижують загальної позитивної оцінки монографії. Представлена робота буде цікава як науково-педагогічним робітникам, так і фахівцям у сфері світового господарства та міжнародних економічних відносин.